

СҰР ҚҰЛЫН

Жазды күні сұр құлын
Сұлу еді сүліктей.
Құрық көрсе, құлдырап,
Жытушы еді еліктей.

Алдауға түсіп ұсталып,
Тұрғанда құлын байланып,
Жүруші еді Әлжан жаныңда
Сылап, сипап, айналып.

Қыс түсті, аяз, үскірік,
Көк мұздай бұлтсыз аспаны.
Отарда жатқан жылқыдан
Арық та келе бастады.

Топырлаған арықпен
Сұр да келді тыртып.
Құлыншағын көргелі
Шыға келді Әлжан құнтып.

Сұр құлын жоқ алдында –
Жалбыраған жабағы.
Томпиды аузы Әлжанның,
Салбырады қабағы.